

Erkenningsnr
P 206500

P.B.
9030 Mariakerke
3/5967

ECHO

Vereniging waar armen het woord nemen

Driemaandelijks nieuwsbrief september – oktober – november 2010 Nummer 55

Verantwoordelijke uitgever: Diederik Janssens, Rooberg 18 A, 9860 Landskouter.

INHOUD:

1. Voorwoord	
• De Zuidpoort: een signaal!	3
2. Uitstappen en evenementen	
• Werkjaar van de Zuidpoort	4
• Vereende krachten opent tentoonstelling	6
• Geert	9
• Missie en visie	11
3. Info en actualiteit	
• Verzet	13
• Politiek	16
• Carmina Burana	19
4. De Zuidpan	21
5. Varia	
• 3/Papier	22
• Onze jarigen	22
6. Poëtenhoek	23
7. Colofon	24

VOORWOORD

De Zuidpoort: een signaal!

Armoede is geen begrip maar een belevenis. En... jammer genoeg voor velen, onzichtbaar in de samenleving. Misschien wil men armoede bewust over het hoofd zien. In vele gevallen ligt ze verdoken onder de weelde van deze tijd. De mens in armoede wordt geïsoleerd en blijft verstoken, omdat hij niet past in het beeld van onze samenleving.

Aan de zelfkant van deze maatschappij leveren de armen een overlevingsstrijd, meestal ongewild. Daartoe hebben ze hun eigen mechanismen, waardoor ze vervreemden van de gangbare levenspatronen. Ze ervaren die vervreemding als een onrecht. Ze worden niet erkend en in vele gevallen afgedaan als onwaardig.

We moeten toegeven dat die onrechtvaardigheid ontkend wordt in de maatschappij. De armen wordt vervreemding aangedaan. De eisen van onze maatschappij overvragen hen. Overconsumptie, formaliteiten, allerhande wetgeving, enz... zorgen voor marginalisering. De arme beleeft de verschillende aspecten van onze samenleving als een ballast. Ze worden platgedrukt in onze leefpatronen.

Er wordt van hen een bepaald gedragspatroon verwacht dat zij niet aankunnen. Zo beginnen ze inderdaad te geloven: "Ik kan niets en ben niets waard". Hier schuilt het gevaar dat we deze bevolkingsgroep anders gaan zien dan wie ze in feite zijn. De uiterlijke problemen zijn de façade van de eigenlijke armoede.

Armoede zit heel diep. De buitenkant vertekent wie ze in feite zijn. We moeten doorstoten tot de onzichtbare realiteit van het mens-zijn. Is dat niet de ware missie van de verschillende verenigingen zoals de Zuidpoort? Mensen samenbrengen in hun eigen milieu. Werken aan een sfeer van warmte en gezelligheid waar de mensen zichzelf kunnen zijn, zonder schaamte.

Hun ervaringen worden het best weergegeven door het wederzijds verdiepend contact: ingaan in hun denk- en leefwereld, langzaamaan gaan ontdekken hoe moeilijk het is ze te begrijpen.

Het wordt pas echt anders wanneer mensen gaan voelen dat ze ten volle meetellen en begrepen worden. Ze gaan groep vormen en worden zo beter gehoord en staan sterker. Daartoe hangt veel af van de mobilisatie binnen diverse dialoog- en werkgroepen, waar een onderlinge ervaringsuitwisseling moet leiden tot een presentie naar het beleid toe.

Het is een lang proces en een grote bekommernis van de Zuidpoort om het woord te geven aan diegenen die de armoede zelf beleven en aan hun uitsluiting.

De Zuidpoort wil een signaal zijn naar samenleving en beleid om gehoord te worden en gezien te worden! En binnen het signaal staan de mensen centraal: hun getuigenis is een blijvend instrument van zelfbevestiging en de aanleiding tot ondersteuning en waardering! Vandaar die blijvende noodzaak een permanent signaal te geven.

Yvette Hoste

UITSTAPPEN EN EVENEMENTEN

Werkjaar van de Zuidpoort

In de maand september begint telkens opnieuw het werkjaar. Wat houdt dat in? In de vakantie blijft de Zuidpoort open voor de permanenties, maar de vergaderingen rond vorming en de werkgroepen zijn met vakantie. Vanaf september wordt er gestart met alle activiteiten, waarvan we hier enkele opsommen.

Op 4 september hadden we ons eerste parlement van het nieuwe werkjaar. Zoals steeds op de eerste zaterdag van de maand, tussen 10 en 12 uur. Het parlement is een maandelijkse inspraakvergadering voor iedereen die binnen de Zuidpoort betrokken is, zowel de doelgroep als de medestanders. Het gaat om een informatief en een inhoudelijk gedeelte. Alles wat er binnen de Zuidpoort gebeurt, komt aan bod, en iedereen kan en mag zijn mening uiten over de verschillende agendapunten. Op die manier heeft elk zijn eigen inbreng.

Om de 14 dagen vergadert de werkgroep WOGI, een afkorting van werk, opleiding, gezondheid en inkomen. Wogi is bedoeld voor iedereen en de bijeenkomsten worden geleid door Samia en een externe begeleidster van Samenlevingsopbouw. De hierboven genoemde 4 thema's hebben een onderling verband dat door de mensen is gekozen.

Maandelijks hebben we de werkgroep cultuur, ook voor iedereen, en die heeft de zaterdagnamiddag plaats, tussen 14 en 16.30 uur. Jan begeleidt deze groep. Ook dan mag iedereen zijn mening uiten en zoeken naar initiatieven zoals

museumbezoek, uitstappen en concerten. Zo blijven wij ook op de hoogte van het aanbod in de stad, in de provincies en binnen Vlaanderen in zijn geheel.

We hebben een aantal werkateliers onder de koepel van “vereende krachten”. Daar leren mensen koken, kaarsen en juwelen maken, kleien, viltten, kleren herstellen en wenskaarten ineensknutselen. Deze ateliers gebeuren in samenwerking met 't Geraarke en Toontje, en kennen veel succes.

De werkgroep onderwijs is na 4 jaar gestopt, maar wordt beperkt opgevolgd door ouders en medestanders.

Naast de werkgroepen en ateliers ontplooiën we initiatieven die vooral op het beleid zijn gericht.

Regelmatig zijn we als Zuidpoort aanwezig in Brussel, Gent en Antwerpen en nog andere locaties om onze stem te laten horen als “vereniging waar armen het woord nemen”.

Alles opsommen wat in de Zuidpoort gebeurt, zou te veel worden. Toch meegeven dat we het basisprincipe en de missie van de Zuidpoort centraal blijven stellen:

De concrete mens als gelijkwaardige beschouwen en de participatie van iedereen steeds weer aan bod laten komen.

We hopen op een vruchtbaar werkjaar en zien de toekomst van de Zuidpoort hoopvol tegemoet, hierin gesteund oor ieders waardevolle inbreng.

Yvette

Vereende krachten opent tentoonstelling

In de bibliotheek van Ledeberg, Driesstraat 99, worden de kunstige creaties van de drie ateliers “Happen en Klappen”, “Geuren en Kleuren” en “Kransen en Kralen” van 12 oktober tot 20 oktober tentoongesteld. Op dinsdag 12 oktober was er in de bibliotheek de opening met fototentoonstelling en boekvoorstelling. Het koor Cadancijo opende de avond met prachtige Afrikaanse liederen en eindigde hun eerste optreden met het lied: “This is the light of mine, I will let it shine”, dat door velen meegezongen werd.

Vervolgens schetste Samia in het kort het ontstaan van Vereende Krachten, begeleid door de mooie fotoreportage van Patrick en Sarah.

Vereende Krachten ontstond uit de samenwerking van Toontje, Geraarke en de Zuidpoort. Rudy Roelandt, orthopedagoog van opleiding, was bij het ontstaan van het project Vereende Krachten verantwoordelijk voor de werkgroep Cultuur in de Zuidpoort. Hij startte met “Vlieglessen”, waarin de deelnemers zelf ook creatief aan het schrijven gingen, met een gedichtenbundel als resultaat: “Gebundelde Vlegelverzen”. Ook dit project werd bekroond met een tentoonstelling in de bibliotheek van Ledeberg. De deugddoende samenwerking mocht hiermee niet eindigen, en de nieuwe ateliers zagen één voor één het licht.

Na deze korte inleiding werd het woord gegeven aan Mijnheer Bart Van Hulle, verantwoordelijk voor het Provinciaal Armoedebelief in Oost-Vlaanderen. In zijn toespraak zei hij dat de participatie van de provincie aan deze projecten belangrijk is. Hij stelde dat deze initiatieven mede een stem helpen geven aan de mensen in armoede. Ditmaal ontstond de dialoog met de provincie door middel van het boek "Vereende Krachten", dat de provincie mede heeft gefinancierd.

Mevrouw Sarah Voet van het OCMW Gent nam eveneens het woord en beklemtoonde dat de samenwerking binnen de ateliers helpt bij de omgang met de vele stresserende problemen veroorzaakt door de financiële armoede.

Nu was het tijd voor het sofagesprek geleid door Marja Hermans. Sarah, Liesbet, Pascal en Nancy namen op de sofa plaats. Het werd een boeiend panelgesprek en ook de humor was nooit ver weg.

Aan de vliegende persmedewerkster werd gevraagd of ze het niet zag zitten om een fotoatelier te starten. Maar dat zou, tenminste wat Sarah betreft, echt vliegen worden. Bij Kransen en Kralen meldde Liesbet dat er uitbreiding in het vooruitzicht is: zowel naar lesgevers als naar creativiteit toe. Ook kleien en naaien zal hier zijn plaats vinden. In dit atelier is ieder steeds welkom, inschrijven is niet vereist.

Pascal zei slechts éénmaal "geen commentaar" en legde uit hoe een mislukte hutsepot niet noodzakelijk een hongermaaltijd hoefde te betekenen. Hij zei ook dat ieders inbreng welkom is bij Happen en Klappen en dat bij het gezamenlijke eten het klapke belangrijk is.

Ten slotte wist Nancy van Geuren en Kleuren boeiend te vertellen over het kaarsenatelier. Omwille van de brandveiligheid is inschrijven hier wel verplicht en ook aandachtig luisteren bij het lesgeven is onontbeerlijk.

Na het sofagesprek was het tijd om het lint door te knippen en kon ieder de kunstwerkjes van de drie ateliers bewonderen. Ook het boek Vereende Krachten werd aan alle aanwezigen geschonken. We praatten nog lang na, er waren hapjes en drank en het koor Cadancijo bracht nog verschillende liederen.

Cécile

*Wij danken van harte Cecile van 't Geraarke, die voor ons in de pen is gekropen.
Ook een pluim voor de groep Happen en Klappen, die de hapjes voor de
openingsavond klaarmaakte.*

Geert

Hebben jullie de Bijbel gelezen? Die vraag hoorde Geert Peersman toen hij in het laatste jaar kunstonderwijs in Sint-Lucas zat. Zonder de Bijbel gaapt er een gat in je cultuur, bedoelde die docent. Wat dit bij hem op gang bracht, vertelt hij hieronder.

Echo: Kunstenaar word je niet plots. Dat was je allicht als kind al in de kiem?

Geert: Tekenen en schilderen boeide me al heel vroeg. Op mijn veertiende wou ik absoluut naar het kunstonderwijs: schilderen en beeldhouwen. Later is daar ook nog glas-in-lood bijgekomen. En dan ben ik inderdaad de Bijbel gaan lezen. Zeventien maanden lang las en illustreerde ik dat bijzonder rijke boek, van het begin tot het eind. Dat wekte mijn interesse in religie in zijn diverse vormen.

Echo: Wat deed je met die interesse?

Geert: Ik trok naar India en ging samenwerken met een Belgische jezuïet die missionaris was bij nomaden. Daarna ging ik in Calcutta in het huis van Moeder Theresa werken, begeleidde daar stervenden, vaak zeer jonge jongens. Dat zo iets diep in je inwerkt, hoe ik niet uit te leggen. In die stad overleven er zeshonderd duizend daklozen onder middeleeuwse omstandigheden. In totaal heb ik 17 maanden in India geleefd, met tussenpozen. Ik at en bad samen met moslims en Hindoes. Die mensen waren heel serieus met hun geloof bezig en dat maakte indruk op mij. Niet zonder gevolgen. Mijn christelijk geloof werd intenser, ik ging regelmatig naar de kerk en bezocht kloosters. Het interesseerde me hoe die diverse kloosterorden leefden.

Echo: Kloosters... kreeg je niet de “goesting” om in te treden?

Geert: Jazeker en ik deed daar ook iets mee. Ik sloot me aan bij de Tibériade, een jonge franciscaanse gemeenschap in de Ardennen. Charismatisch en contemplatief. Ik deed daar handwerk in de tuin en de keuken. Spijkerde natuurlijk ook mijn Frans bij. Die gemeenschap is zelfbedruipend. D.w.z. dat de broeders en zusters hun plan moeten trekken. We gingen zonder een cent op zak de Tibériade uit en deden autostop. Vroegen mensen eten of een slaappleats. Ik ben daar acht jaar gebleven, tot in 2007.

Echo: Maar Geert de kunstenaar was daar allicht ook?

Geert: Ik ben altijd blijven schilderen en tekenen. Mensen krijgen van mij tekeningen cadeau. En voor een oud klooster in Moorsel bij Aalst heb ik een glas-in-lood raam mogen maken. Sinds een goed jaar woon ik in de pastorie van Michel De Beer. Ik ga op bezoek bij zieken en oude mensen en help bij uitvaarten. Intussen volg ik weer les in glas-in-lood in de academie van Aalst.

Echo: Michel De Beer... ligt daar de link met de Zuidpoort?

Geert: Natuurlijk. Samia is mij een en ander komen uitleggen en ik kon alleen maar ja zeggen. Dat er veel armoede in de wereld is, had ik intussen wel begrepen. In Calcutta, maar ook in Gent. Daar wil ik tegen helpen vechten. Tegen uitsluiting en onrechtvaardigheid. Maar ook tegen de emotionele en affectieve armoede die ik hier veel meer ervaar dan in India.

Echo: Je fietst ook graag, Geert. Hoe zat dat met die tocht naar Rome?

Geert: Toen ik op de terugweg was uit India, kocht ik in Parijs met mijn laatste centen een fiets. En reed naar Rome, zeven weken lang. Ik sliep in boomgaarden (het was zomer) en in boomgaarden hangt er fruit... Heb al die tijd niet in een bed geslapen. Maar dit was een zeer boeiende, verrijkende ervaring waar ik nog altijd op teer.

Echo: Waren je ouders niet ongerust?

Geert: Oh, ik heb ze een paar keer een kaartje gestuurd.

Echo: Bedankt voor al dit interessants, Geert.

Roland

Missie en visie

Benedicte De Bock is netwerkondersteuner. Zij ondersteunt de beroepskrachten die werken in de 5 verenigingen van onze zorgregio: De Zuidpoort, BMLIK, Sivi, De Kring in Eeklo en De Vrolijke Kring in Ronse.

Benedicte zet hieronder haar ideeën uiteen:

“Beste Zuidpoorter,

Ik kom direct met de deur in huis vallen, we zouden graag een missie- en visietekst opstellen met de Zuidpoort.

Missie- en visietekst, wat is dat?

Hiermee willen we met zijn allen vaststellen wat de Zuidpoort is en waar we naartoe willen gaan. Ik kan me voorstellen dat je nu denkt “maar dat weet ik al lang, daarvoor heb ik geen tekst nodig”. Maar ben je zo zeker dat iedereen binnen de Zuidpoort er juist hetzelfde over denkt? En misschien willen we allemaal hetzelfde, de reden waarom is ook weer verschillend. Dit komt omdat jij uniek bent met jouw ervaring, jouw visie, jouw ideeën. En als we die allemaal kunnen samenleggen, kunnen we ook met iedereen rekening houden.

Een missie- en visietekst wordt dan zo de ruggengraat van de Zuidpoort. Dit maakt dat het voor iedereen duidelijk is wat het doel is van de Zuidpoort.

Waarom hebben wij dat in godsnaam nodig?

Zo'n tekst maakt niet alleen dat we onderling duidelijkheid scheppen over de keuzes die we als de Zuidpoort maken, het maakt ook dat de mensen die ons voor de eerste keer leren kennen, een duidelijk beeld krijgen. Want de Zuidpoort is in de jaren tijd zodanig uitgegroeid dat we het niet meer met 3 woorden kunnen uitleggen.

Zo'n tekst helpt ook aan de structuur van onze groep. Een structuur helpt erbij dat we stabiliteit en zekerheid krijgen, maar we moeten daarbij zeker oog hebben voor de ontwikkeling van iedereen zijn talenten en interesses.

En hoe gaan we dat wel aanpakken?

Het is zo dat we aan iedereen die wat te maken heeft met de Zuidpoort, van dichtbij of van veraf, vragen willen stellen. We zoeken dus vrijwilligers die mee die vragen willen opmaken en ze willen stellen aan enkele personen van de Zuidpoort. Wanneer we alle informatie hebben verzameld, gaan we die samen smijten. Het resultaat daarvan wordt dan voorgelegd aan het Parlement zodat iedereen een duidelijk overzicht krijgt. Het geeft ook aan de mensen die niet mee in het werkgroepje zitten, de kans om opmerkingen door te geven en ons verder te helpen bij het uitwerken van de tekst. Hiermee gaan we dan naar de Raad van Bestuur; zij gieten dat dan in een mooie, vlot leesbare tekst. Wanneer die af is, begin het nog maar! We hebben dan een resultaat waar iedereen aan heeft meegewerkt en waar we fier op mogen zijn. Daarom moeten we dat ook aan zo veel mogelijk mensen laten weten... Maar dat is nog even toekomstmuziek.

En jij?

We zijn voor 't moment op zoek naar mensen die zich 2 keer willen vrijmaken (1 keer om de vragen op te stellen en 1 keer om de informatie te verwerken) en de vragen aan enkele mensen willen gaan stellen. Als jij hier voor interesse hebt, dan zijn we supercontent. Laat het zeker weten aan Samia, en je wordt op de hoogte gehouden."

Benedicte

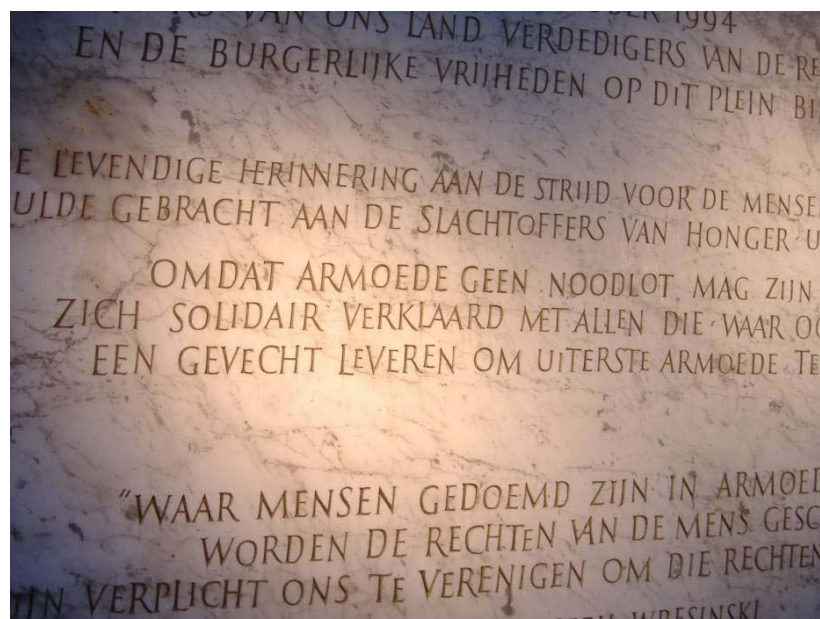
INFO EN ACTUALITEIT

VERZET

tegen extreme armoede. Het is een traditie geworden dat op 17 oktober, de Werelddag, vele mensen bijeenkomen op het Sint-Pietersplein om hun verzet te uiten. Een groep mensen van de Zuidpoort neemt daaraan deel. Eerst komen we samen aan de Zuidpoort om een boterham te eten en vertrekken van daar naar het plein.

Het thema dit jaar was: armoede dichtbij en veraf, dit in het kader van het Europese jaar van de armoede.

De Europese Unie is een van de rijkste gebieden ter wereld, maar toch heeft 17 % van de Europeanen zo weinig middelen dat zijn niet in hun basisbehoeften kunnen voorzien. Er is geen eenvoudige oplossing voor armoede en sociale uitsluiting. Maar één ding is zeker: alleen samen kunnen we de strijd winnen. Het is tijd dat we ons toelagen op onze belofte van solidariteit en sociale gerechtigheid. (Citaat)

Op het programma stonden naar gewoonte veel getuigenissen en korte toespraken van enkele beleidsmensen. Eén van onze mensen bracht een dragende en boeiende getuigenis, de moeite om het integraal te brengen in de Echo.

In de Zuidpoort hebben we een themagroep die gaat rond Werk, Opleiding, Gezondheid en Inkomen, of kortweg de WOGI. In de Wogi werd ons duidelijk dat

mensen in armoede niet altijd een plaats vinden op de arbeidsmarkt. We bekijken nu hoe diensten beter kunnen samenwerken om een goede begeleiding voor die mensen te voorzien. Een begeleiding die rekening houdt met het hele probleemkluwen dat armoede is.

Met deze themagroep proberen we iets te veranderen aan de manier waarop het beleid gevoerd wordt. We zorgen ervoor dat er naar ons geluisterd wordt. We zijn nog niet erg lang bezig, maar we hebben al heel wat werk verzet. Zo hebben we al de VDAB, de VFG (vereniging voor mensen met een handicap) en het ACW uitgenodigd om mee in dialoog te gaan. Met onze themagroep willen we ook aandacht vragen voor de vele vrijwilligers in armoede. Mensen die niet betaald kunnen werken, worden in onze samenleving al gauw uitgesloten. Wij merken net dat vele van die mensen zich vrijwillig voor anderen gaan inzetten en zo ook een plaats in de samenleving willen. We willen duidelijk maken dat iedereen talenten en competenties heeft die ze ergens kunnen inzetten. We willen dat vrijwilligerswerk ook gewaardeerd wordt. We vragen waardering van de maatschappij, van de tewerkstellingsdiensten en ook van mogelijk toekomstige werkgevers. De ervaring die we uit ons vrijwilligerswerk opdoen, willen we erkend zien.

In de vereniging proberen we dus om zowel aan het beleid te werken als aan onze individuele situaties. Dat doen we bijvoorbeeld door alles wat we uit ons vrijwilligerswerk leren, te benoemen zodat we opnieuw in onszelf geloven en zodat ook anderen onze waarde zien. Onder de deelnemers merken we dat er al heel wat aan het bewegen is. Mensen die een opleiding volgen, een leuke job vinden of naar vrijwilligerswerk zoeken. En telkens speelde de steun uit de Zuidpoort een rol.

Voor ons is armoede bestrijden de moed niet opgeven, noch in ons eigen leven noch voor een betere samenleving. En vooral hierbij elkaar bemoedigen! Laten we hier allen voor gaan!

(Patrick Van Doren)

Er was ook een bloemenhulde door kinderen uit verschillende steden en landen. Dit alles werd aaneen gezongen door het koor Sapukay.

Nadien was er een deugddoende receptie in de crypte van de Sint-Pietersabdij. Het deed deugd weer met zijn allen samen op te komen tegen armoede en ons te verenigen om de rechten van ieder mens te eerbiedigen en hoopvol te blijven.

Yvette

‘Politiek is samen zorgen voor goed leven.’ Zegt ons dit iets in De Zuidpoort?

Met ‘Politiek is samen zorgen voor goed leven’ vat Sabine een stukje samen, uit het boek ‘Overlopen naar de barbaren’, van Eric Borgman (*zie foto*). Dit stukje sprak haar speciaal aan, ook al is ze anders allesbehalve een politiek beest. Hier komt het stukje:

'Politiek is het ontwikkelen van een samenhangend beeld van de toekomst en het voorstellen en uitvoeren van maatregelen die daarbij passen en waarvan kan worden uitgelegd hoe en in welke zin zij bijdragen aan de realisering van goed leven. Politiek is tegelijk het tot uitdrukking brengen van een verband dat zich achter dat toekomstbeeld stelt, en zichzelf beschikbaar maakt als drager van deze maatregelen.'

Sabine en Sarah filosofeerden samen even over deze uitspraak.

Sabine: Vooral dat samenhangend toekomstbeeld spreekt mij aan. Heel goed weten waar je naartoe wilt. B.v. een samenleving waar iedereen een inkomen heeft, waar je waardig van kan leven, die met respect omgaat met al zijn burgers (en wie zijn die burgers dan?). Die aan allen gelijke kansen geeft om zich te ontplooiën en de eigen levensdromen te realiseren.

De tweede helft: dit gaat, denk ik, over de politieke structuren. Moeten er partijen zijn? Hoe komen wetten tot stand? Hoe kunnen we daar invloed op uitoefenen als individuele mens, of b.v. ook als vereniging waar armen het woord nemen? Het huidige systeem faalt. Kunnen we nadenken over verbetering? Zijn wij als Zuidpoort mee drager?

Sarah: wij kunnen als Zuidpoort zeker bijdragen aan een betere toekomst. Waar we naartoe willen, mag zeker ook eens bekeken worden vanuit de ogen van mensen in armoede. Dat hebben we toch gedaan met de werkgroep onderwijs. We hebben ook goede voorstellen gedaan en er iets mee bereikt...

Sabine: Met de WOGL is het nog duidelijker: we vertrokken van een droom die alle deelnemers voor hun leven hebben, en de droom over een samenleving waar ieders volwaardige deelname mogelijk wordt. Hoe langer we bezig zijn, hoe concreter het gaat over *'de realisering van goed leven'*.

Sarah: je kunt niet zeggen dat het beleid niets doet, maar wat ze doen heeft vaak geen voordeel voor mensen in armoede. Zo denken we aan de dure infobrochures die de Vlaamse Overheid verspreidt rond premies voor dakisolatie.

Sabine: Sommigen onder ons hebben wel een eigen huis, maar dat is in slechte staat omdat we het onderhoud niet kunnen betalen.

Sarah: Maar je moet de factuur al voorleggen als je de premie aanvraagt. Dus moet je zelf voorschieten. En een mens in armoede kan dat niet. Dat maakt ons nog meer ambetant, want dan word je nog eens met je neus op het feit gedrukt: dat je arm bent en weer eens uit de boot valt.

Sabine: dat dit zo kan gebeuren heeft wellicht te maken met het tweede deel van het citaat: *'politiek is ook een verband dat achter dit toekomstbeeld staat'*. Zijn mensen in armoede en hun leefwereld wel opgenomen in dat verband?

Sarah: *'Een gewone mens geraakt niet meer in de politiek. Wij zouden meer erkenning moeten krijgen in de politiek zelf!'*

Dit is een uitspraak die ik in De Zuidpoort opving. Ik bracht deze ter sprake in het Europees Parlement (*zie foto*). Ik werd namelijk door het Belgisch Netwerk gevraagd een getuigenis die ik eerder gaf nog eens te hertalen. Belgen mochten meedenken over het Europese beleid in verband met 'vrouwen en armoede'. Ook daar waren te weinig mensen met armoede ervaring! Dit werd erkend, o.a. door minister Van Brempt. Zij vond dat er meer ervaringsdeskundigen bij de beleidsmakers zouden moeten zijn.

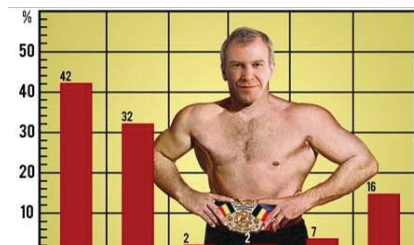

Enkele mensen van De Zuidpoort herinneren zich zeker Paul Vaernewijck, vroeger coördinator van het Vlaams Netwerk voor verenigingen waar armen het woord nemen. Paul is nu stafmedewerker van het Belgisch Netwerk. Hij zegt ook dat het een moeilijke positie is: tussen de wereld van de armoede en de wereld van de politiek staan. Gelukkig zijn er nog mensen zoals Paul die er dagelijks hun werk van maken deze brug te slaan!

Sabine: heeft ons werk in De Zuidpoort dan toch iets met politiek te maken? Ik denk zeker van wel. We zijn, met de andere verenigingen in Vlaanderen waar armen het woord nemen, een meestal onzichtbare maar onmisbare schakel in het grote verband dat voor een goed leven voor iedereen wil zorgen.

Eigenlijk zijn we hiermee aan het nadenken over de visie van De Zuidpoort. Misschien nemen nog meer mensen de pen op om in de Echo een boompje over visie op te zetten?

Sarah en Sabine

Carmina Burana

Regelmatig stappen er kunst- en muzikliefhebbers ons Poorthuis binnen. Neem nu Frank De Cock. Hij blijkt een fervente Carl Orff-fan te zijn. Je weet wel, die van de Carmina Burana. En wat doet Frank als hij hoort dat dit stuk in 't Kuipke wordt opgevoerd? Hij gaat natuurlijk kijken, luisteren en genieten. Al voor de elfde keer! Maar we laten beter Frank zelf aan het woord.

Echo: Die Carmina Burana is
blijkbaar een oude liefde van jou,
Frank?

Frank: Mag je wel zeggen. Al van kindsbeen af. Thuis heb ik zes CD's met zes verschillende uitvoeringen van telkens andere koren en dirigenten.

Echo: Vertel eens wat over die Carl Orff.

Frank: Hij werd eind de 19^e eeuw in München geboren. Zijn grote verdienste is dat hij methoden ontwikkelde om instrumenten te leren bespelen. Iedereen die op school een instrument heeft bespeeld, heeft dat gedaan volgens de Orff-methode. Hij componeerde zelf ook muziek.

Echo: Wat vonden de critici daarvan?

Frank: Zij vonden Orffs muziek wat licht, te "simpel". Zijn antwoord was de Carmina Burana.

Echo: Kan je voor ons het stuk in de tijd situeren?

Frank: De tijd van de grote orkesten en componisten was voorbij. Er heerste grote onrust. Veel werkloosheid, de beurscrash in 1929, een zware crisis, de zwaarste tot nu toe. En, niet te vergeten, de opkomst van het nazisme. Met zijn Carmina Burana wilde Orff daartegen in gaan. De eerste opvoering was trouwens in 1937.

Echo: Die titel klinkt Latijns. Geen toeval zeker?

Frank: Nee, Orff koos uit de middeleeuwse Carmina Burana enkele liederen en schreef daar zijn eigen muziek bij. Het is zijn ode aan het leven. Hij liet zich ook inspireren door een oud manuscript met een rad der fortuin, dat hij in München zag (zie hieronder, red.)

Echo: Een opera bestaat doorgaans uit enkele delen. Ook deze?

Frank: Ja. Eerst krijg je het begin van het leven. Alles ontkiemt en er zijn ook conflicten. Dat hoor je aan het slagwerk (syncopen). In het tweede deel ontwikkelt het leven zich, voltrekt zich de adolescentie. De muziek is speels en de solisten doen hun werk: een alt, een bariton, een sopraan. Het derde deel bezingt het hoogtepunt van het leven: de liefde. Het meeslepende

jeugdthema uit het eerste deel wordt op het laatst nog eens herhaald.

Echo: Hoe lang duurde de voorstelling?

Frank: Een uur en tien minuten. Ik heb eens rond mij gekeken. Je zag een veelsoortig publiek. Mensen van allerlei slag en alle leeftijden. Dit is dan ook een “opera voor iedereen”, en beslist niet elitair. Ik heb nog niet verteld dat er honderd man in het orkest zaten en er niet minder dan 5 koren optraden, in totaal 120 zangers. Soms zongen verschillende koren tegelijk. Maar geen van de koren of orkestpartijen domineerde. Alles bleef zeer harmonieus, en dat is wel de sterkste kwaliteit van de Carmina Burana.

Echo: En de dirigent?

Frank: Zeer goed! En de akoestiek ook. Normaal leent een wielerbaan zich natuurlijk niet tot het opvoeren van klassieke muziek, maar daar hadden ze iets op gevonden. De piste zelf was bedekt met geluidopslopend materiaal en er hingen grote doeken.

Nog iets anders: Bij de Carmina Burana speelt de belichting ook een grote rol, en dat was in de jaren dertig revolutionair. Dus zagen we het licht meevariëren met de muziek. Van de 11 keren dat ik die opera gezien heb, plaats ik deze opvoering bij de top 3.

Echo: Bedankt voor je interessante uitleg, Frank.

Roland

ZUIDPAN

Dit keer trekken we naar het Oosten, we bereiden
kip-champignonkerrie.

Wat hebben we hiervoor nodig?

- 750 g champignons (in vieren gesneden)
- 400 à 600 g kippen- of kalkoenblokjes
- 450 g prei (in ringetjes gesneden)
- 200 g kokosschilfers (geraspt)
- 3 teentjes knoflook (geperst)
- 2 cm gemberwortel (geraspt)
- 4 eetlepels olie
- 2 eetlepels citroensap
- 4 koffielepels kerriepoeder
- versgemalen (zwarte) peper en wat zout.

Roerbak de kippenblokjes goudbruin in de olie en voeg er dan prei, champignons, knoflook, gember en kruiden aan toe. Roerbak op een laag vuurtje, tot ook de groenten gaar zijn. Meng de kokosschilfers erdoorheen en roerbak nog een paar minuten. Voeg er citroensap, peper, een snuifje zout en eventueel wat extra water aan toe.

Deze oosterse lekkernij eten we met rijst.
Smakelijk!

VARIA

3

generaties telt onze grote familie. Moeders worden grootmoeders. Zoals Inge, dank zij baby Liam. En Hilde Saeys, onze boekhoudster, speelde het klaar twee maal op enkele dagen tijd een kleinkind te krijgen: Nette en Seppe. Onze gelukwensen.

Papier

is verduelig, maar ook zwaar. Het versturen van al die Echo's is een hele last, ook letterlijk. We bieden hem ook in een digitale versie aan. Die is mooier, want in kleur. Wie de Echo digitaal wenst te ontvangen i.p.v. met de post, kan mailen naar roland.huybrecht@skynet.be

Onze jarigen

<u>November</u>	<u>December</u>	<u>Januari</u>
7) Samia 8) Emile Vlerick 15) Manuella 19) Linda De Couck 16) Caroline Desmul	1) Robert 13) Cindy 17) Ina 18) Hilde H. 24) Mateo	4) Lineke 5) Tycho 11) Linda 14) Dorien 15) Marleen Doornaert 16) Bianca 22) Maurice Vanlancker 26) Maureen 28) Michel Vanderstricht

POËTENHOEK

Marleen Doornaert, een oude vertrouwde, houdt van poëzie. Dat bewijst ze nu tweemaal. Eén keer zelfs in haar "moedertoale", het West-Vlaams.

S.O.S. Herfst

"Veugelnestjes"; een eike met
gekapd errond,
pannekoeken en wafels in
d'avondstond,
"chicons" in hespe met kaes o
chaplûre d'erop
recht ip tafle, gegratineerd uut den
oven...

Zelfgemakte "geirnaerts" -
krokitten,
- oei ze pelt, niet an de geirnaerts
zitten! -
frietjes met "vol-au-vang" in
videetjes
och, 't zin moar jinnige ideetjes...

Bloemkwolle in witte sause en
worst;
ge ziet da van ier,
Omme d'r ip peizen, êm ol ip
vworhand plezier
ol dat goed eten, nievers beter dan
thuus
en 't verjaagt de kilde uit huus!

Smoaklik!

Marleen Doornaert

Spinnen

U zal het hebben geweten,
in één nacht komen er legers
binnen
ze komen gekropen door kieren en
spleten,
van die grote verraderlijke
spinnen...
Ze staren je aan en jij hen –
vreselijk moment –
omdat één van jullie het slachtoffer
bent...
'k Laat me niet kennen, denk jij, en
pakt de savat
en zo klopt je de spin platter dan
plat...

Nu zal GAIA wel weer beginnen
zagen
maar je kan die beesten toch niet
vriendelijk vragen
onmiddellijk het huis te verlaten
en te verhuizen naar heel verre
straten...

Herfst is nu eenmaal spinnen,
en spinnen die komen OVERAL
binnen...
Trouwens, al eens zo'n spinnenweb
bezien.
Dat is een kunstwerk, dat krijgt 10
op 10!!!

DE ZUIDPOORT-Echo is een driemaandelijks uitgave van
de VZW DE ZUIDPOORT, Ottergemsesteenweg 12 te 9000 Gent.
Tel. 09 245 09 05
E-mail: info@dezuidpoortgent.be
Website: www.dezuidpoortgent.be

Sabine Burgelman op 0478/529278.

Redactie: Rudi De Letter, Leen Hiels, Yvette Hoste, Sarah Lebon,
Roland Huybrecht.

Eindredactie:
Roland Huybrecht, 09/220 25 08.

Verantwoordelijke uitgever:
Diederik Janssens, Ottergemsesteenweg 12, 9000 Gent.

De Zuidpoort Onthaal:
Tel. 09/245 09 05.

De Zuidpoort Permanentie:
Dinsdag van 10 tot 16 u., donderdag van 14 tot 16 u. en
zaterdag van 10 tot 14 u.

Bereikbaarheid buiten de permanentie:
Yvette Hoste, 09/227 74 31.

Giften aan de Zuidpoort: zijn fiscaal aftrekbaar vanaf 30 euro.
Op rekening nr. 652-4803804-58 van Vlaams Netwerk.
Omschrijving: projectnr. 501- De Zuidpoort.

Wilt u meer inlichtingen over de Zuidpoort ?

Naam:

Adres:

E-mailadres:

Telefoon:

- ☐ wil contact opnemen met de Zuidpoort.
- ☐ wil meewerken met de Zuidpoort.
- ☐ wil de Zuidpoort-Echo ontvangen.